شنبه د ۱۴۰۰ل د اسد ۹مه، د ذي الحجې ۱۴مه، د ۲۰۲۱م د جولای ۳۱مه   دوه یم کال ۹مه ګڼه

ماهنامه
حراء
Monthly
Hera
میاشتنی
ماهنامهٔ تربیتی، علمی و دینی

HAIAN FOUNDATION
Registered Charity
in the UK
Reg No: 1145407

د عاشورا د ورځې د روژې فضیلت

د عاشورا په ورځ روژه نیول د تیر کال ګناهونه له منځه وړي، لکه څرنګه چې زمونږ پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي:
"له ابو قتاده رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه د هغه د روژې په اړه پوښتنه وشوه، چې په ځواب کې یې هغه (صلی الله علیه وسلم) وفرمایل: دغه روژه د تیر کال ګناهونه له منځه وړي.... " (مسلم: کتاب ۰٦، حدیث: ۲٦۰۳)

محروم چه کسی است؟

صفحه ۲

هغه اسباب چې ملګرتیا ورسره له منځه ځي!

صفحه ۲

چگونه از روز عاشورا استقبال باید کرد؟

مخ ۳

له میرمن سره خواخوږي وکړئ نه تشدد

مخ ۵

HONOURING GUESTS

page 6

HOW TO CONVERT TO ISLAM AND BECOME A MUSLIM

page 7

سرمقاله

ضرورت وجود صلح و امنیت در افغانستان

صلح و امنیت یک از نیازهای فطری و اولیه زندگی با همی و مسالمت آمیز است. اسلام منحیث دین فطرت که خود پرچم دار صلح و ثبات جهانی است، اساس روابط اجتماعی را بر صلح و زندگی مسالمت آمیز نهاده و مخالف هر نوع پراکندگی و منازعه است. لذا؛ می‌باید تمامی گروه‌های افغانستان بشمول دولت که داعیه اسلامی بودن را دارند، این ضرورت و واقعیت را درک نموده و با تفاهم و تعاون هم‌جانبه، صلح و امنیت را در این جامعه اسلامی باز گردانند؛ زیرا وضعیت بحرانی و آشفتهٔ موجود دمار از روزگار ملت ستمدیدهٔ ما بر آورده است، چه آنان که در کشور به سر می‌برند و در این برههٔ زمانی و مکانی، ناهنجاری‌های متعدد و انواع پریشانی های برخاسته از این وضعیت را متقبل بوده و هستند و چه آنان که به خارج کشور پناهنده شده و رنج آوارگی، غربت و دوری از میهن را به جان خریدند.

آری! صلح و امنیت به مفهوم واقعی کلمه، ارزشمندترین پدیدهی اسلامی و انسانی است که یگانه آرزوی پیر، جوان، زن و مرد افغانستان عزیز می‌باشد! و تمامی فرزندان متعهد این سرزمین مرد خیز اسلامی دیگر از جنگ، خودگشی و بیگانه پروری بستوه آمده و قلوب داغدیدهٔ شان در پی یک آرمان مشترک، که همانا صلح و امنیت سر تا سری در زیر چتر اسلام است می‌تپد.

در این شکی نیست که صلح و امنیت لازمه زندگی باهمی و مسالمت آمیز بوده و عدم دستیابی بدان پیامدها و آثار زیانباری را بدنبال داشته و موجبات بسیاری از ناهنجاری‌ها، جنایات، کشتارها، و... را در جامعه فراهم می‌کند. چنانچه قسمت اعظم نابسامانی‌ها، و معضلات موجود در کشور عزیزمان افغانستان از عدم وجود صلح و امنیت بهره می‌گیرد. همینطور عدم صلح و امنیت، مانع دست یابی به سایر نیازهای اولیه و بنیادین مان گردیده و تداوام جنگ و ناامنی دامنهٔ بحران موجود را وسعت می‌بخشد. به‌عنوان مثال: فرایند فراگیری علم و دانش که امروزه از مهمترین اولویات و نیازهای اساسی جامعهٔ افغانی ما تلقی می-گردد، در عدم صلح و امنیت و تشدید منازعه به افول و ناکامی می‌انجامد.

تأمین وحدت ملی و حاکمیت قانون که جزو ضروریات و اولویات جامعهٔ افغانی ما پنداشته می‌شود در نبود صلح و امنیت محقق نخواهد شد؛ زیرا بدیهی است که برقراری روابط حسنه و تطبیق عدالت در جامعه اسلامی ما مستلزم صلح و امنیت است. بدون صلح و امنیت کرامت انسانی، ارزش‌های والای اسلامی و حقوق بشری نا دیده گرفته خواهد شد. همچنان، روحیهٔ تفاهم، همکاری و اعتماد میان اقشار مختلف جامعه را از بین می‌برد. امری که در افغانستان، بخوبی نمایان است.

محروم چه کسی است؟

محروم کسی است که : –
میداند کسیکه این ذکر :
"سبحان الله وبحمده" ۱۰۰ مرتبه بگوید
گناهانش بخشیده میشود گر چه به اندازه کف دریا باشد اما نمی گوید !
در صورتی که چند دقیقه بیشتر وقت نمی گیرد

محروم ان کسی است :-
که میداند با گفتن ۷ مرتبه : "استغفر الله الذي لا إله الا هو الحي القيوم وأتوب إليه"
گناهانش بخشیده میشود حتی اگر از جبهه و جهاد فرار کرده باشد ، اما نمی گوید !؟

محروم ان کسی است که :
میداند گفتن ۳ مرتبه : " سبحان الله و بحمده " عدد خلقه و رضی نفسه و زنة عرشه ومداد کلماته.
از بزرگترین اذکار است و بیشترین پاداش با خود همراه دارد ، چند ثانیه وقت بیشتر نمی گیرد اما نمیگوید

محروم ان کسی است که میداند :
خواندن دو آیه آخر سوره بقره در شب
برای در امان ماندن برایش کفایت میکند
در صورتی که یک دقیقه وقت نمی گیرد اما نمی خواند

محروم کسی است که میداند :
اگر بعد از هر نماز آیه الکرسی بخواند
جز مرگ چیز دیگر مانع ورودش به بهشت نمیشود ، اما نمی خواند در صورتی که یک دقیقه بیشتر وقت نمی گیرد

محروم کسی است که می داند :
خواندن آیه الکرسی هنگام خواب , خداوند برایش تا طلوع صبح نگهبان قرار میدهد ,حتی شیطان بهش نزدیک هم نمیشود با وجود اینکه یک دقیقه بیشتر وقت نمی گیرد متاسفانه نمیخواند

محروم کسی است که میداند :
با خواندن سه مرتبه سورة الاخلاص معادل یک ختم قرآن ثواب کسب میکند اما نمی خواند

محروم کسی است که میداند :
استغفار کردند برای مردان و زنان مومن
یعنی بگوید : اللهم اغفر للمسلمین و المسلمات والمؤمنین والمؤمنات الأحیاءمنهم والأموات .
به اندازه تمام مومنین خداوند نیکی برایش می نویسد اما نمی گوید

محروم کسی است که می داند :
گفتن " سبحان الله والحمدلله ولا إله إلا الله و الله أکبر"
از آن چیزی که خورشید بر آن می تابد بهتر است , اما نمی گوید

محروم کسی است که میداند :
گفتن ۱۰ مرتبه : "لاإله الاالله وحده لا شریگ له ، له الملگ وله الحمد وهوعلی گل شيءقدیر"
بعد از نماز مغرب وبعد از نماز صبح معادل آزاد کردن ٤ برده از نوادگان حضرت اسماعیل علیه السلام است اما نمی گوید

محروم کسی است که می داند :
کسیکه بعد از شنیدن اذان این دعا را بخواند :
اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة و القائمة آت محمداً الوسیلة والفضیلة و ابعثه مقاماً محموداً الذي وعدته ..
در روز قیامت شفاعت پیامبر ﷺ شامل حالش میشود اما نمی گوید

محروم کسی است که می داند :
کسیکه این دعا را صبح و شام بخواند : " اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَ قَهْرِ الرِّجَالِ "
هم و غم و بدهکاریش بر طرف میشود اما متاسفانه نمی خواند

محروم کسی است که :
در ٢٤ ساعت شبانه روز یک جز قرآن نخواند در صورتیکه ۲۰ دقیقة بیشتر وقت نمی گیرد اما نمی خواند

محروم کسی است که میداند :
زمان خواندن نماز سنت ضحی تقریبا (٦) ساعت است ، و پاداش سنت ضحی مانند صدقه دادن از (٣٦٠) اعضا و مفاصل بدن است, در این مدت زمان که ٥ دقیقه بیشتر وقت نمیگیرد دو رکعت نماز ضحی نخواند

محروم کسی است که میداند :
طول شب تقربیا (۱۱) ساعت است در این مدت زمان سه رکعت واجب وتر نخواند در صورتیکه ٥ دقیقه بیشتر زمان نمی برد.

هغه اسباب چې ملګرتیا ورسره له منځه ځي!

دا چې ریښتنې ملګرتیا د الله یو ستر نعمت نو د دې دلنځه تللو اسباب باید زده کړو او ځان ترې وساتو خدای مکړه چې نیک ملګري مو را څخه جدا نشي.
دلته درته یو څو هغه اسباب ذکر کوم چې ملګرتیا ورسره له منځه ځي!

۱- کله چې څوک د ملګري سره د هغې په غمونو او ستونزو کې شریک نه شي او د هغې ستونزې خپلې ستونزې ونه ګڼي، نو په دې وخت کې ملګرتیا باقي نشي پاتي کیدلي، ځکه ملګرتیا په همدې ولاړه وي چې یو بل ته لاس ورکړي او د یوبل ستونزې حل کړي.

۲- کله چې په ملګري باندې د همیش لپاره منفي نقدونه او نیوکې کوي،په حقیقت کې نقد په ملګري باندې د ملګرتیا له اوصولو څخه شمیرل کیږي، خو کله چې دغه نقد زیات شي،او خپلې موقع ته ونه ګوري، نو بیا د ملګرتیا د اصل په ځای د ملګرتیا زوال سبب ګرځیږي.

۳- کله چې ملګري سره جدا او د یو بل څخه لرې شي، او رابطه یې ترمینځ سسته شې، چې همدا سستي د رابطې د ملګرتیا په زوال باندې تمامیږي او ملګرتیا ورسره له منځه ځي.

٤- کله چې د ملګرو ترمینځ جاهلي غیرت او حسد پیدا شي، جاهلي غیرت او حسد دوه هغه معنوي امراض دې چې د ملګرو ترمینځ د لرې والي او جدا ولي ستر سبب جوړیدای شي.

٥- کله چې د ملګرو ترمینځ دروغ او دوه مخې پیدا شي، د ملګرتیا اساسي هدف دا دی، چې د ملګرو ترمینځ ریښتنې توب او مخلص کیدل وي، خو د دې په خلاف چې کله ملګرتیا کې دروغ او منافقت پیدا شي، نو بیا هغه ملګرتیا هیڅکله همیشنۍ نشي پاتې کیدلي.

٦- کله چې په خپل مابین کې په مینه او محبت سره ژوند ونه کړي، د ملګرو ترمینځ مینه او محبت دومره ضروري او مهم شی دی،چې اندازه ورته نشته،خو په کومه ملګرتیا کې چې مینه او محبت نه وي هغه ملګرتیا هیڅکله پایښت او بقاء نشي کولی.

۷- کله چې د ملګري د خبرو ځان مور ښکاره کړې، نو په دغه وخت کې ملګرتیا باقي نشي پاتې کېدلی، ځکه ملګرتیا هغه وخت قوي او باقي پاتې کیدلي شي، چې د یو بل خبرو ته غوږ کیښودل شي، او په غور سره واوریدل شي.

دا وو د ملګرتیا د لنځه تللو یو څو اسباب، کله چې ملګرتیا د دغه اسبابو څخه خالي وي او د یوبل ترمینځ احترام او مینه وي، نو هغه ملګرتیا هیڅکله نشي ختمیدلی.

رب دې وکړي چې زمونږ ملګرتیا د خپلو ملګرو سره د دغه اسبابو خالي شي، او د مینې اسباب مو په مابین کې خپاره شي.

چگونه از روز عاشورا استقبال باید کرد؟

عاشورا یعنی دهم ماه محرم، یکی از روزهای مهم در درازنای تاریخ بشری می باشد، در این روز بسا واقعات و رخدادهای بزرگ به وقوع پیوسته است که مایه تحول و نوسان در زندگی انسانها، و آبستن بزرگ ترین دگرگونی و انقلاب و آبشخور حماسه های ملتها و جوامع انسانی قرار گرفت.

به روایت تاریخ در این روز واقعات زیرین به وقوع پیوسته است:

۱ در این روز، خداوند موسی علیه السلام را نصرت بخشید، در دریا راه را برایش باز نمود تا از چنگ فرعون نجات یافت و فرعون با لشکرش غرق گردید.

۲ در این روز کشتی نوح علیه السلام با سلامتی در جودی استقرار یافت.

۳ در این روز یونس علیه السلام از شکم نهنگ نجات یافت.

٤ در این روز خداوند توبه آدم علیه السلام را پذیرفت.

٥ در این روز یوسف علیه السلام از قعرچاه تاریک بیرون آورده شد.

٦ در این روز عیسی علیه السلام به دنیا آمد و در همین روز به آسمان برده شد.

۷ در این روز خداوند داود علیه السلام را مورد عفو و بخشش خود قرار داد.

۸ در این روز ابراهیم علیه السلام چشم به جهان گشود.

۹ در این روز چَشمان یعقوب علیه السلام دو باره روشن گردید و بینا شد.

در تأیید بند اول یعنی نجات موسی علیه السلام و بنی اسرائیل از چنگ فرعون، روایت مستند آمده است، طوری که روایت شده آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم به مدینه تشریف بردند و دیدند که یهودیان در روزعاشورا روزه می گیرند، رسول الله فرمودند: این چه مناسبتی است؟ گفتند: که این روز نیکویی است، خداوند در این روز حضرت موسی علیه السلام و بنی اسرائیل را از دشمنان شان نجات داد، و موسی علیه السلام به خاطر آن پیروزی روزه می گرفت. رسول الله فرمود: انا احق بموسی منکم. یعنی من از لحاظ گرامی داشت موسی از شما شایسته ترم و آن روز را روزه گرفت، روزه گرفتن در آن روز را دستور داد. و روزه گرفتن رسول الله صلی الله علیه وسلم در مدینه به خاطر همراهی و پیروی از یهودیان در گرفتن روزه عاشورا نبوده بلکه گفته ایشان در این باره که نحن احق بموسی منکم، و روز گرفتن در آن روز را دستور دادند و گرامی داشت آن روز را ترکیز فرمودند تا به یهودیان یاد دهند که دین خدا در همه زمانها یکی است و تمامی رسولان الهی برادر یکدیگرند و هریك در ساختمان حقیقت دین همچون یك خشت اساسی بوده اند. بنابراین، وقتی که روز عاشورا، روز نابودی فرعون و پیروزی حضرت موسی علیه السلام است، این روز، همچنین پیروزی حق و حقیقتی است که محمد صلی الله علیه وسلم به خاطر آن مبعوث شده است، وقتی که موسی علیه السلام به پاس شکر و سپاس خداوند آن روز را روزه می گیرد، مسلمانان به مراتب بیش از یهود شایسته پیروی از حضرت موسی علیه السلام هستند .

افزون براین، موافقت رسول الله با یهود، در اصل این روزه مربوط به اوائل دوران مدنی بود که حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم دوست داشت در مواردی که از آن نهی نشده بود به خاطر دلجویی و

تألیف قلوب، با اهل کتاب موافقت نماید، ولی هنگامی که جماعت اسلامی استقرار یافت و دشمنی اهل کتاب با اسلام و پیامبراسلام و امت مسلمه علنی گردید، رسول الله صلی الله علیه وسلم با حفظ گرامی داشت آن روز، دستور مخالفت با یهود را صادر نمود و فرمود: صوموا یوم عاشوراء و خالفوا الیهود و صوموا قبله یوما و بعده یوماً. (روایت احمد) یعنی روز عاشورا را روزه گیرید و با یهود مخالفت نمایید به این صورت که یك روز قبل و یك روز بعد از عاشورا را نیز روزه بگیرید.

رسول الله خود هم عزم کرده بودند که در سال آینده به خاطر مخالفت با یهود روز نهم محرم را نیز روزه می گیریم که ایشان به روایت ابن عباس قبل از رسیدن روز تاسوعای سال آینده از این جهان رخت بربستند.

شهادت حضرت حسین رضی الله عنه در این روز:

تصادفاً در همین روز حضرت حسین رضی الله عنه جام شهادت می نوشد، که چنین واقعه غم انگیز، تمام واقعات و رخدادهای شادمان برانگیزی که در این روز به وقوع پیوسته بود را زیرپوشش قرار می دهد که امروزه بیشترینه مردم تنها این روز را به عنوان روز شهادت حضرت حسین رضی الله عنه میدانند و در این روز به سوگواری می نشینند.

اعمال عاشورا

عده یی با شیوه های خیلی ناپسند و شنیع به تدویر محافل عزاداری می پردازند که با اساسات روشن اسلام سرناسازگاری و تضاد دارد وحتا با منطق انسانی هم تصادم می کند.

به هرتقدیر، در روز عاشورا نباید به سوگواری پرداخت و اظهار غم و اندوه کرد و نه به شادمانی و سرور پرداخت، بل سنت است که در این روز با روز نهم ماه محرم روزه گرفته شود و آنگاه که صحنه های شهید شدن مظلومانه حضرت حسین رضی الله عنه بیاد می آید استرجاع خوانده شود و باورمند باشیم که هیچگاه به سوگ نشینی ما و اظهار اندوه و اندوه پراگنی و زدن خود که در حقیقت ظلم و جفای برخود می باشد و هیچ دردی را علاج نمی کند و هیچ سودی برای حضرت حسین نمی رسد، و افزون براین، آگاه باشیم خداوند از چنین شیوه های سوگواری ناراض می باشد. بهتر است که انسان در وقت مصیبت از سه روز افزون، به گلیم سوگواری ننشیند، حدیثی در مورد محدوده زمانی عزاداری چنین آمده: استعَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّه عَنْهُمَا قَالَت: دَخَلْتُ عَلَى أُمِّ حَبِيبَةَ رَضِيَ اللَّه عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلّى اللهُ عَلَيْه وسَلَّم حِينَ تُوُفِّيَ أَبُوها أَبُو سُفْيَانَ بْنُ حَرْب رَضِيِ اللَّه عَنْه، فدَعَتْ بِطِيب فِيه صُفْرَةٌ خَلُوق أَوْ غَيْرِه، فدَهَنَتْ منْهُ جَارِيَة، ثُمَّ مَسَّتْ بعَارِضَيْها. ثُمَّ قَالَت: وَاللَّه مَالِي بالطِّيب منْ حَاجَة، غَيْرَ أَنِّي سَمعْتُ رَسُولَ اللَّه صَلَّى اللهُ عَلَيْه وسَلَّم يقُولُ عَلى المنْبرِ: " لا يحِلُّ لامْرأةٍ تؤْمن باللَّه والْيَوْمِ الآخِرِ أَنْ تُحدَّ عَلَى مَيِّت فَوْقَ ثَلاث لَيَال، إلاَّ عَلى زَوْج أَرْبَعَة أَشْهُرٍ وَعَشْراً " قَالَتْ زَيْنَب: ثُمَّ دَخَلْتُ عَلى زَيْنَبَ بنْتِ جَحْش رَضِيَ اللَّه عَنْهَا حِينَ تُوُفِّيَ أَخُوهَا، فَدَعَتْ بِطِيب فَمَسَّتْ منْه، ثُمَّ قَالَت: أَمَا وَاللَّه مَالي بِالطِّيب مِنْ حاجَة، غَيْرَ أَنِّي سَمعْتُ رَسُولَ اللَّه صَلّى اللهُ عَلَيْه وسَلَّم يَقُولُ عَلى المنْبَرَ: " لا يَحِلُّ لامْرَأَة تؤْمِنُ باللَّه وَاليَوْم الآخِرِ أَنْ تُحِدَّ عَلى مَيِّت فَوْقَ ثَلاَث إلاَّ عَلى زوجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْراً". متفقٌ عليه

ترجمه: از زینب بنت ابی سلمه رضی الله عنها روایت شده که گفت:من بر ام حبیبه رضی الله عنها همسر پیامبر صلی الله علیه وسلم هنگامی که پدرش ابو سفیان بن حرب وفات یافت، وارد شدم وی خوشبوئی را طلبید که در آن زردی بود، خلوق (ماده‌ء خوشبو) یا جز آن بود و دختری را از آن چرب نموده و به رخسارهای خود دست کشید. و سپس گفت: والله من به خوشبوئی نیازی ندارم، مگر از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم در حالیکه بر منبر بود می فرمود: روا نیست برای زنی که به خدا و روز آخرت ایمان دارد، اینکه بر مرده‌ء بیش از سه روز، عزاداری کند، مگر بر شوهر چهار ماه و ده روز. زینب گفت: سپس بر زینب بنت جحش وارد شدم هنگامی که برادرش وفات یافت. او خوشبوئی خواسته و از آن مالید و سپس گفت: والله من به خوشبوئی نیازی ندارم، جز اینکه از رسول الله صلی الله علیه وسلم در حالیکه بر منبر بود شنیدم که می فرمود: برای زنی که به خدا و روز آخرت ایمان دارد، روا نیست که بر مرده‌ء بیش از سه روز عزاداری کند جز بر شوهرکه چهار ماه و ده روز عزاداری می نماید.

****

سیرت اخلاقی رسول گرامی ﷺ

بخش هژدهم

نمونه از صبر و شکیبایی رسول گرامی ﷺ در ایام حج-۳

پس هر کسی که رسول گرامی ﷺ را رهبر و مقتدای خود می‌داند، باید از راه و روش ایشان پیروی نموده صبر و تحمل و همت را در همه عرصه‌های زندگی خویش پیشه کند، همان‌گونه که پیامبر گرامی ما ﷺ آن را در تمام عرصه‌های زندگی خویش عملی نمودند، زیرا ایمان راستین همانا صبر و بردباری و گذشت است و الله متعال با صابران است، و مزدشان را در مقابل صبرشان کامل و بدون حساب می‌دهد، و چون ایشان ﷺ بر زحمت و مشقت و تکالیف دنیا و طاعات الهی ثابت قدم و استوار باشد، و از بی‌قراری و شکوه و ناله و شکایت و غضب برحذر باشد که هیچ دست‌آوردی ندارد، و چون آنجناب ﷺ با مردم همیشه آمیخته و پیوسته باشد و برآزار و اذیت آنان صابر و بردبار باشد، و گذشت نماید، طوری که فرموده است: «الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ، وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ، أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ، وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهُمْ». «اجر و پاداش مؤمنی که با مردم آمیخته و پیوسته بوده و بر اذیت آن‌ها صبر می‌نماید، بیشتر و بزرگ‌تر از مؤمنی است که از مردم دوری جسته و آزار و اذیت آن‌ها را تحمل نمی‌تواند». [سنن ابن ماجه: ۴۰۳۲، با تصحیح آلبانی].

خلاصه اینکه پیامبر گرامی ﷺ الگوی صبر و شکیبایی بود. ایشان قبل از بعثت در مقابل اعمال زشت و بت‌پرستی قومش صبر پیشه می‌کرد. همچنین ایشان پس از علنی شدن دعوت در مقابل عذاب و شکنجه مشرکان مکه و نفاق منافقان مدینه صبور و بردبار بود، ایشان نمونه والای صبر و شکیبایی در از دست دادن نزدیکان بودند. همسرشان خدیجه رضی الله عنها و همه فرزندانش به جز فاطمه ل در دوران حیاتش از دنیا رفتند. همچنین ابوطالب عموی پیامبر ﷺ در دوران حساس بعثت در مکه از دنیا رفت. عموی دیگرش، حمزه س در غزوه احد به شهادت رسید. ایشان در همه این موقعیت‌ها صبور و خویشتندار بود. انس بن مالک می‌گوید: به همراه پیامبر اکرم ﷺ به نزد ابوسیف القین شوهر دایهٔ ابراهیم؛ فرزند پیامبر گرامی ﷺ رفتیم. پیامبر گرامی ﷺابراهیم را برداشت و بویید. بار دیگر که به خانه ابوسیف رفتیم، ابراهیم، آخرین لحظات زندگی‌اش را می‌گذراند. اشک از چشمان رسول الله ﷺ سرازیر شد. عبدالرحمن ابن عوف گفت: ای رسول الله! شما هم گریه می‌کنید؟ رسول اکرم ﷺ فرمود: «ای ابن عوف، گریه کردن، نشانهٔ شفقت و مهربانی است». و همچنانکه اشک می‌ریخت، فرمود: «چشم‌ها، اشک می‌ریزد و دل اندوهگین است ولی ما سخنی که موجب عدم خوشنودی الله شود به زبان نخواهیم آورد. و ما بخاطر جدایی تو، ای ابراهیم! غمگین هستیم». [صحیح بخاری (۱۳۰۳)].

د لېمو حیرانونکې ګټې

ډېرى خلک لیمو خوښوي ځکه پوره ویټامین C لري، پردې سربېره دلیمو اوبه ډېرو خوړو او څښاک سره ګډېږي ، چې خوند او مزه يې ډېره شي. پردې سربېره دبدن دفاعي ځواک پیاوړى کوي، له بدن څخه زهري مواد وباسي. #دلیمو غوړ يو له هغو غوړو څخه دي، چې پر سرطان اخته کسانو لپاره يې کارول ګټور دي.

«Healthy Food Star» مجلې دلیمو ۱۲ ګټې لیکلې دي، چې ډېرى خلک به يې دلومړي ځل لپاره لولي.

داسما/ سالنډۍ لپاره ګټور دى.

هغه وګړي، چې اسما/ سالنډي لري که دوى چیرې هره ورځ له غرمنۍ، ماښامنۍ يو ساعت وړاندې يوه کاشوغه لیمو اوبه وڅښي، ناروغ به د ارامتیا احساس وکړي، دسالنډۍ سخته څپه به ډېره اسانه پرې تیره شي.

دتلو او ښنګرو درد اراموي.

هغه کسان، چې دتلو او ښنګرو په برخه کې درد لري، که دلیمو پوست واخلي او پر هغه ځاى يې کیږدي، چې درد کوي، دوخت په تیریدو به زیانمن ځایونه له زهري مواد پاک شي.

کولرا ناروغي له منځه وړي.

لیمو داسې مواد لري او دانتیپتیک په څېر فعالیت کوي، دهغوو بکتریا پر ضد فعالیت کولاى شي، چې دکولرا ناروغۍ لامل ګرځي. دخېړنو له مخې دلیمو اوبه که له اوبو سره ګډې شي او په منظمه توګه وکارول شي، په دې کې به مرستندویه ثابتې او کولرا ناروغي به له منځه یوسي.

زکام او ریزش له منځه وړي.

لیمو موسمي زکام او ریزش له منځه وړي، دا داسې نسخه ده، چې په کور کې هم تیاریږي، دوه لیمو که له نیم لیتر ګرمو اوبو سره ګډې شي او یوه کاشوغه شات ور زیات شي، که ناروغه له خوب وړاندې يو ګیلاس وڅښي ډېر ژر به ښه شي.

قبضیت له منځه وړي.

که څوک قبضیت لري او غواړي، چې له دې ناروغۍ خلاص او له بدنه يې زهري مواد ووځي که هر سهار په نهاره لیمو + ګرمې اوبه + شات ګډ کړي او بیا وڅښل شي، ډېر ژر به يې قبضیت له منځه ولاړ شي.

په هضم کې مرسته کوي.

لیمو هم هغه مواد لري، چې دمعدې او هضم لپاره ګټور دي، لیمو دګېډې دپرسوب مخه نیسي او که څوک دخیټې پرسوب لري، په منظمه توګه لیمو وکاروي، دخیټې پرسوب به يې له منځه ولاړ شي.

دېنبو استراحت کې مرسته کوي.

له اوږدې ورځې کار او ستړیا له کبله پښې دستړیا احساس کوي، که چیرې مو قدمونه ډېر درد کوي ، که لږې ګرمې اوبه په یوه لوښي کې واچوئ،

دلیمو اوبه ور زیاتې کړې، پښې په کې کېږدئ، ډېر ژر به دارام احساس وکړې، دخوب احساس به وکړئ.

د پرسیدلې ورى درد اراموي.

که ورى مو پرسیدلې وي، که لږه مالګه دلیمو له اوبو سره ګډې کړې، درد به مو ارام شي، پردې سربېره که دلیمو پوست پر پرسیدلي ځاى کیږدي، درد به ارام شي او پرسوب به مخ په ښه کېدو شي.

دمعدې لپاره درمل دي

که څوک دمعدې له سوزش څخه سر ټکوي، که يو ګیلاس ګرمې اوبه له یوې کاشوغې لیمو اوبو سره ګډې کړي دا ستونزه به يې له منځه ولاړه شي

له مېرمن سره خواخوږي وکړئ نه تشدد

مخکې له دې چې په ګډ ژوندانه کې د خواخوږۍ په اړه يو څو کرښې ولولو، ښه به وي چې لاندينيو څو پوښتنو ته يوه لنډه کتنه وکړو:

د ښځې او خاوند ترمنځ په ګډ ژوندانه کې خواخوږي څومره ارزښت لري ؟

د انساني خواخوږۍ څخه فاقد ژوند څومره بې خونده وي ؟

که په ګډ ژوندانه کې په رښتيا سره د مينې ليواله ياست، څه بايد وکړو ؟

لومړی: خواخوږي څه ته وايي؟

په ګډ ژوندانه کې مينه او خواخوږي هغه پټ احساس دی چې خاوند او مېرمن يې کله کله يو له بل څخه پټوي، يا په بل عبارت دا خواخوږي له هغه کشش او جذابيت څخه عبارت دی چې دواړه يو له بل سره مينې کولو ته اړ باسي؛ نو له دې څخه څرګنديږي چې خواخوږي په حقيقت کې يو داخلي انګېزه ده چې د مقابل لوري په اړه د يو انسان د غوره مواصفاتو(حميده اخلاقو) او ښه سلوک په نتيجه کې رامنځ ته کيږي، او هغه فطري ميلان دی چې په ګډ ژوندانه کې يو د بل عيبونه او نيمګړتياوې له پامه غورځوي او يواځې د ښکلا اړخونه په پام کې نيسي.

دويم: د خواخوږۍ ارزښت:

په ګډ ژوندانه کې مينه او الفت په خوړو کې د مالګې د شتون په څېر ارزښت لري، او يا لکه څرنګه چې نبات له اوبو پرته او خواړه له مالګې پرته کوم ارزښت نلري؛ نو ګډ ژوندانه کې يو د بل سره خواخوږي هم ورته بڼه لري. قساوت او بېځايه تندلاري ستاسې د ژوند ښکلا وژني، او د ځينو په آند د عطوفت او انساني خواخوږۍ څخه فاقد ژوند خو دومره بې خونده وي چې هيڅ بقاء او پايښت نلري.

دا کره او پخه خبره ده چې دا ډول ژوند د هغه کنګل شوی لويي وچې په څېر دی چې په هغې کې هر څه له رکود او جمود سره مخامخ او پکې مېشت خلک له هر ډول حرکت او نشاط څخه بې برخې وي. که په ګډ ژوندانه کې د مينې ليواله ياست او غواړۍ

چې په ژوند کې مو خواخوږي انځور کړۍ؛ نو يو بل ته مو خواخوږي څرګنده کړئ، او دواړه د همدې انګېزې د ودې لپاره په کارپيل وکړئ.

د مينې د پټولو بدې اغېزې:

له همدې کبله ويلې شو په زړه کې هغه پټه مينه چې خاوند يې خپلې مېرمنې ته نه څرګندوي، د هغه ګل په څېر ده چې ښکلا لري خو بوي نه لري، چې دا ډول پخپله د خاوند او مېرمنې تر منځ پر اړيکو ناوړه اغېزې شيندي او ګډ ژوند له هر ډول حرکت څخه را پرځوي، او پايله به داشي چې په ژوند کې به خپل منځي اړيکې يو بل ته بيا هيڅ ارزښت ونلري.

د مينې او خواخوږۍ څخه فاقد او بې برخې ژوند ستړيا را منځ ته کوي، ځکه هره مېرمن د کورنۍ د زياتو بوختياو او درندو کارونو له کبله د ستړيا احساس کوي، لکه څرنګه چې خاوند هم د حلالې روزۍ د ګټلو لپاره شپه او ورځ په کار بوخت وي؛ نو د دې مشترکې ستونزې د حل لپاره دوي دواړه دې ته اړتيا لري چې په دې ډول لالهانده ژوند کې يو د بل کيسو ته غوږ شي، او دا يواځې د دوي تر منځ مواسات او خپلمنځي مينه ده چې د دوي ستړيا پر آرامتيا بدلوي.

په ګډ ژوندانه کې به خوشحالي او سوکالي هغه مهال را منځ ته شي چې کله دواړه دا تصور ولري چې مونږ يو د بل بشپړولو او تکميلولو لپاره کار کوو، او د ژوند په دې اوږده سفر کې به يو د بل پاملرنه او د خيالاتو ساتنه کوو.

دوي دواړه بايد يو له بل سره ژمنه وکړي چې نيک اعمال به تر سره کوي او د دې کار پايله به داشي چې دوي به د خلکو په منځ کې محبت تر لاسه کړي، لکه چې لوی څښتن تعالی فرمايي: { إن الذين آمنوا و عملوا الصالحات سيجعل لهم الرحمن ودا }..(سورة مريم آيه شماره 96)

ترجمه: هر هغه چا چې پر الله تعالی باندې ټينګ باور پيدا کړ (او د هغه د رسول پيروي يې وکړه) او د اسلامي شريعت سره سم يې کړنې تر سره کړې؛ نو لوی پروردګار به د خپلو بندګانو په زړونو کې د هغه لپاره مودت او محبت راوټوکوي.

دريم: د خواخوږۍ أغېزمنې لارې:

د خاوند او مېرمنې تر منځ د خواخوږۍ د اړيکو د ځواکمنتيا لپاره کېدلای شي له ډېرو لارو څخه استفاده وشي، خو په عمومي توګه په ګډ ژوندانه کې د زړونو فاتح هغه څوک دی چې يو د بل سره نيکي کوي. په ګډ ژوند کې د اړيکو د ټينګښت لپاره تر هر څه د مخه د خاوند او مېرمن اړيکې بايد له الله تعالی سره غښتلې وي او دواړه بايد هڅه وکړي تر څو ګناهونو سره په کلکه سره مبارزه وکړي.

لومړی: يو بل ته په ډاګه د مينې او ولولو څخه ډکې خبرې کول:

د عاطفي او زړه سواندۍ څخه ډکې ويناوی چې په بشپړ صراحت سره يو بل ته واورول شي، او پخپلو ورځنيو ويناو کې د خواخوږۍ او همدردې توري استعمال شي، نو دا يو پر بل ژوري اغېزې شيندي، لکه څرنګه چې ام المؤمنين حضرت عايشې (رضي الله عنها) به د خوږ نبي کريم (صلى الله عليه وسم) سره خورا مينه درلوده او فرمايل به يې : (سمعت حبيبي) ـــــ يعنې ما له خپل خواږه دوست (صلى الله عليه وسلم) څخه واورېدل چې دا فلانۍ فلانۍ خبره به يې را ته کوله.

دويم: يو بل ته خواږه القاب کارول:

په ګډ ژوندانه کې يو بل ته خواږه او معسوله کلمات، او له ناز څخه ډک نومونه او د نوم اوږدول يا لنډول يو لړ هغه وسايل دي چې په مرسته يې يو له بل سره مينه پياوړې کيږي او دا هغه تګلاره ده چې زمونږ خوږ پيغمبر اکرم (صلى الله عليه وسلم) به خپلې قدرمنې مېرمنې حضرت عايشې (رضي الله عنها) ته دا ډول القاب کارول، لکه کله به يې ورته چې غږ کاوه، نو ورته به يې ويل: يا عائش! او يا هم کله به يې ورته ويل: يا حميراء.

دريم: ټوکې او ساعت تيري:

په کور کې له خپلې مېرمنې سره په ورين تندي ملاقات، نرمې خبرې، له تبسم نه په ډکه څېره... دا او دې ته ورته نورې لارې چارې هغه مهم وسايل دي چې مقابل لوري ته خوشحالتيا بښي او په لالهانده ژوند کې يې وريېښ غمونه راکموي.

له خوږ پيغمبر اکرم (صلى الله عليه وسلم) څخه دا ثابت دي چې هغه به له خپلو مېرمنو سره خوشي طبعي يا ټوکې کولې او نبي کريم (صلوات الله عليه وسلم) پخپلو يو لړ احاديثو کې د دې خبرې يادونه هم کړيده چې حتی هغه يوه ګوله مړۍ چې يو خاوند يې خپلې مېرمنې ته په خوله کې ورکوي په دې کوچنې کار کې هم اجر شتون لري او دا کار په خپله د پاک زړه د رېښتنی مينی او زياتې حوصلې ښکارندوينه کوي.

څلورم: د خپلې مېرمنې توصيف او د هغې د فاضله اخلاقو ستاينه کول.

پنځم: د مقابل لوري قدرداني کول

شپږم: د خاوند زړه لاس ته راوړل.

اووم: د خاوند فکري رغبتونو او علاقمنديو ته پاملرنه کول

اتم: د مقابل لوري مشاعر او خيالاتو ته ارزښت ورکول.

نهم: د خوښيو په مناسباتو کې د هدايااو او سوغاتونو ليرل

لسم: يو د بل د خپلو خپلوانو درناوی کول.

يوولسم: پر خپل خاوند د بدګمانۍ څخه ځان ساتلړ

BRANCHES OF FAITH (7):

HONOURING GUESTS

(Derived from Najm UK's weekly reminders)

DEFINITION

- The phrase "**Ikram ad-Daif**", translated as "**honouring/being hospitable to one's guest**", is one of the most virtuous and significant social values in islam and a sign perfection in one's faith & character. The Arabic word for hospitality is ḍiyafa (ضِيَافَة) from the stem ḍafa (ضَاف); which literally means providing the guest with accommodation. In application, it entails **concern and generosity** of a host towards his/her guest.

- Islam attaches great importance to social practices and values (e.g.honouring guests) which deepen the bonds of **brotherhood/unity** and increase cooperation and empathy within communities.

- Hospitality in Islam is a multi-faceted practice and thus not limited to the generosity that we show guests who visit our homes, but extends beyond our walls towards our **neighbours** as well as the **wider community** during times of need (e.g. natural disasters).

AN EXAMPLE

- In Islam, guests who visit our homes must receive our **utmost kindness** and generosity. The same principle applies whether the guest is a family member, a stranger, rich or poor, Muslim or non-Muslim.

- Our beloved Prophet Muhammad ﷺ, who was an exemplar of generosity and kindness said:

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ **فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ جَائِزَتَهُ**". قَالُوا وَمَا جَائِزَتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ "يَوْمُهُ وَلَيْلَتُهُ وَالضِّيَافَةُ ثَلاَثَةُ أَيَّامٍ فَمَا كَانَ وَرَاءَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ عَلَيْهِ

"He who believes in Allah and the Last Day should serve his guest generously ***by giving him his reward."*** *It was asked. "What is his reward, O Allah's Apostle?" He said, "(To be hosted generously) for a day and a night with high quality food. The guest has the right to be entertained for three days (with ordinary food) and if he stays longer, what he will be provided with will be regarded as Sadaqa (a charitable gift)" [Sahih Muslim].*

IN OUR TIMES

- Nowadays the arrival of guests signals the arrival of restlessness and discomfort. Many people sigh or make excuses at the news of a guest arriving while in reality welcoming a guest is a major part of our imân!

- Honouring a guest isn't merely accomodating them but rather means making sure the guest is **welcomed** and **comfortable** as if he is in his own home, **smiling** at them cheerfully and by providing the best food and drink to ones ability. These are the rights of a guest upon its host.

- **A Story Of True Sacrifice**

The Prophet (ﷺ) said, "Who will entertain this (man) as guest?" One of the Ansar said: "O Messenger of Allah, I will." So he took him home and said to his wife: "honour the guest of Messenger of Allah (ﷺ)." The Ansari asked his wife: "Have you got anything?" She answered: ***"Nothing, except a little food for the children."*** *He said: «Keep them busy with something, and when they ask for food put them to sleep. When the guest enters, extinguish the light and give him the impression that we are also eating.» So they sat down and* ***the guest ate and they passed the night hungry.*** *When he came to the Prophet (ﷺ) in the morning, he said to him, «Allah admired what you did with your guest last night» (Bukhâri)*

A COLLECTIVE RESPONSIBLITY

Honouring the guest is **not restricted** to the rich or those whom we already know. In fact, showing *generosity* to those whom we don't know, and the poor, is more virtuous and rewarding!

Ibn Hazm *said*, "To entertain the guest is an obligation upon **the villager** and the city dweller, **upon the scholar** and the ignorant; a day and night of excellence and then three days as his right to be hosted. If he does not receive his hospitality, then he is to take his right however he can and have his debt paid off as such."

A SUMMARY

- In the hadith quoted in the section 'AN EXAMPLE', we see the **stress and emphasis** of honouring the guest by the way the Prophet (ﷺ) linked this branch of faith to belief in Allah (ﷻ) and the Final Day. This shows it is **mandatory.**

- We also learnt that **the first day and night** of the guest necessitates a very high quality reception, with the most excellent of food and service. The second and third days are of a more normal kind.

- Also, the fact that if any **further time** offered to the guest after three days is **sadaqah** (charity), then that which is less than 3 days is from the waajibaat (mandatory).

HOW TO CONVERT TO ISLAM AND BECOME A MUSLIM

The Arabic word 'Islam' means 'submission', and is derived from a word meaning 'peace'. As such, the religion of Islam teaches that in order to achieve true peace of mind and surety of heart, one must submit to God and live according to His Divinely revealed Law.

Islam is not a new religion because 'submission to the will of God', i.e. Islam, has always been the only acceptable religion in the sight of God. For this reason, Islam is the true 'natural religion', and it is the same eternal message revealed through the ages to all of God's prophets and messengers. The main message of all the prophets has always been that there is only One True God and He alone is to be worshipped. These prophets start with Adam and include Noah, Abraham, Moses, David, Solomon, John the Baptist, and Jesus, peace be upon them all. God says in the Holy Quran:

"We did not send before you (O Muhammad) any messenger but We revealed to him: 'none has the right to be worshipped except I, therefore worship Me.'" (Quran 21:25)

However, the true message of these prophets was either lost or got corrupted over time. Even the most recent books, the Torah and the Gospel were adulterated and hence they lost their credibility to guide the people to the right path. Therefore 600 years after Jesus, God revived the lost message of previous prophets by sending the Prophet Muhammad with His final revelation, the Holy Quran, to all of mankind. Since the Prophet Muhammad was the final prophet, God Himself has promised to preserve His last revealed words so that it is a source of guidance for all humanity till the Last Day. It is now imperative for everyone to believe and follow this final message from God. God Almighty says in the Quran:

"We have not sent you (O Muhammad) but to all mankind as a giver of good news and as a warner, but most people do not know." (Quran 34:28)

"Whoever seeks a religion other than Islam, it will never be accepted of him, and in the Hereafter he will be one of the losers." (Quran 3:85)

The word "Muslim" means one who submits to the will of God, regardless of his/her race, nationality or ethnic background. Hence, any person who is ready to submit to the will of God is eligible to become a Muslim.

Benefits of Converting to Islam

There are many benefits of converting to Islam. Some of them are:

- One forms a personal and direct relationship with God by worshipping Him alone, without the need of intermediaries. One feels this personal relationship and is aware that God knows everything and is there to assist him/her.
- A person realizes the true purpose of his or her life, which is to recognize God and follow His commandments.
- A person is provided with a light, which guides him/her through life. The religion of Islam has answers to all situations, and one will always know the right steps to take in all aspects of life.
- One finds true happiness, tranquility, and inner peace.
- Upon converting to Islam, all of one's previous sins are forgiven, and one starts a new life of piety and righteousness. And as a Muslim, when one makes a mistake thereafter, he/she can always repent to God who forgives the sins of those who repent to Him sincerely. There are no intermediaries or created beings to make confessions to.
- One achieves salvation from Hellfire, which all prophets have warned against.
- The greatest benefit is that a Muslim is promised by God the reward of eternal Paradise (Heaven). Those who are blessed with Paradise, will live eternally in bliss without any sort of sickness, pain or sadness. God will be pleased with them and they will be pleased with Him. Even the lowest in rank among the dwellers of Paradise will have ten times the like of this world, and they will have whatever they desire. In fact, in Paradise there are pleasures that no eye has ever seen, no ear has ever heard, and no mind has ever thought of. It will be a very real life, not spiritual only, but physical as well.

How to Convert to Islam - The Testimony of Faith (Shahada)

Becoming a Muslim is a simple and easy process. All that a person has to do is to say a sentence called the Testimony of Faith (Shahada), which is pronounced as:

I testify "La ilaha illa Allah, Muhammad rasoolu Allah."

These Arabic words mean, "There is no true god (deity) but God (Allah), and Muhammad is the Messenger (Prophet) of God." Once a person says the Testimony of Faith (Shahada) with conviction and understanding its meaning, then he/she has become a Muslim.

The first part, "There is no true deity but God," means that none has the right to be worshipped but God alone, and that God has neither partner nor son. The second part means that Muhammad was a true Prophet sent by God to humankind.

To be a Muslim, one should also:

- Believe that the Holy Quran is the literal word of God, revealed by Him.
- Believe that the Judgment Day (Resurrection Day) is true and will come.
- Believe in the prophets that God sent and the books He revealed, and in His angels.
- Accept Islam as his/her religion.
- Not worship anything nor anyone except God.

The conversion can be done alone, but it is much better to do it with the help of one of our advisors through the "Live Help", so we may help you in pronouncing it right and to provide you with important pieces of information and advice that is especially prepared for new converts, to help them get started with their newfound faith.

You are Not Alone

If you have followed the guidance above and converted to Islam by yourself, then rest assured that you are not alone, rather the same faith is shared by 1.7 billion people.

Some Common Misconceptions

Some people may postpone their conversion to Islam, though they believe it to be the true religion of God, due to some misconceptions. They may think that things like changing their name, knowing some Arabic, informing others of their conversion, knowing some Muslims, or not having committed many sins, are conditions for conversion – however the reality is that none of these are valid excuses for delaying the conversion.

For Those Not Yet Convinced

Islam claims to be the true way to God. What makes one religion valid over other ideologies is the proofs it offers for its truthfulness. Hence, one needs to look at these proofs, weigh them and take an informed decision. One needs to be sincere in one's endeavour and above all seek the help of the Almighty to guide him/her to the right path.

If a person is still not convinced of the truthfulness of Islam, then he/she can further look at the proofs Islam offers. Islam offers overwhelming proofs of its truthfulness and is the only religion that completely appeals to common sense.

Some of the proofs Islam offers are: the scientific proofs in the Quran, the miracles performed by the Prophet Muhammad and the prophesies of his coming in previous scriptures, the foretold events mentioned in the Quran that later came to pass, the unmet challenge of the Quran to bring even a chapter like it, and the divine wisdom in the laws and teachings of Islam that cover all aspects of life.

A Hindu's journey to Islam

By Aasiya Inaya

When the truth is revealed to you and you stand face to face with it, how long can you refuse to accept it? How long would you run away denying it?
There comes a point in your life when you have to break free from all the chains that hold you back from answering the True Call. It is a moment where nothing else seems significant and equivalent to the call of the Almighty God and His path of freedom, bliss and satisfaction.

All the lies with which you have been living with start fading and your beliefs as a disbeliever fall like a pack of cards. And what you witness is an Eureka moment, a moment when you realize the truth, when you realize the beauty of Islam.

Then you take no time to accept it. You just have to take a bold step lest fearing the societal pressure and disagreement. For you should always fight for the Truth and stand firm on to it, no matter be it against your own kin.
I remember the day when I stood in front of the mirror in my room, looking vaguely, trying to search for something but failing to find an answer. In retrospect, I was never an atheist,

I always believed that God existed and being a Hindu it existed for me in thousand forms: from a stone to a tree, from a tree to a river, from a river to a well (funny but true). All were objects of worship for me as I was told by my family and other traditions.

I took pride in being a polytheist, considering that all objects made by God are worth worshipping and that there exists a part of God in them, in every single being; so all are worthy of worship. It could be a cow, a tree, a river (as I said also a well), idols and even human beings themselves.

I detested Islam for being so rigid and stubborn on this. I found the Muslims static, living in the past, while the world is moving far ahead of them. For me all their beliefs were unreasonable (maybe because I never looked for reason), impractical, cruel and outdated.

Probably, it was not my fault; I was made to look at them this way. It was a pre-conceived notion, which I inherited from this society which has often kept a negative image of Islam in majority of its opinion.

My first encounter with Islam was in high school where the majority of my classmates were Muslims and during free classes we used to have discussions on Islam (largely because of the anti-Islam propaganda by the Hindu Organizations post 9/11 and the Gujarat riots).

During these talks they tried to clear various misconceptions that I carried regarding monotheism, rights of women, their status, and other popular myths which have become clichéd more or less.

Yet, it was not convincing for me, I still kept those beliefs and my pride in being polytheist. Though I was not anymore an anti-Muslim, I was moved by the sufferings of the people who were one of us, simply dying because they practiced a different faith. I became more secular in my outlook.

I give the major credit of becoming a monotheist to Arya Samaj, a Hindu organization that believes that Hinduism preaches monotheism and not rituals and idol worshiping. After coming under its influence I stopped worshiping idols, performing any sort of rituals and going to temples.
These are what I call the steps I was taking to finally reach my destination that is Islam. Though Arya Samaj has its own flaws, I again found myself in the same cob-web; where rituals and fire worshiping became an integral part.
Reading Vedas, Manu Smiriti, and other scriptures only confused me. It was all philosophical, nothing material which could help you precisely find an answer for your daily life queries.

While in college studying Law, it was the first time when the clarity of Islam dawned over me. It was nothing but a small course of Family Law - Hindu Law and Islamic Law regarding marriages, divorce, succession, etc.

While Hindu law was riddled with various technicalities, confusions, differences of opinions and lack of stability, Islamic law on the other hand was clear, precise and certain.

My opinion here changed overnight. What I used to find static, appeared stable to me. This made me curious to read more in this regard; I spent hours online talking to friends who used to tell me about Islam.

I read various links and participated in forum discussions. My outlook towards Islam started changing which was reflected when I spoke with my friends or discussed things with them.

Of course this change was not appreciated by them, they warned me against the so-called 'brain washers' whose sole aim is to divert Hindus to Islam.

All this used to bother me, I felt scared of their disagreement. I felt as though I were cheating my friends and family by doing what they sternly disagreed with.

But, as I said earlier, how long can you run away from the truth? You cannot live with a lie and accepting the truth needs courage. And as the Holy Quran says:
"Believers, uphold justice. Always bear true witness, even if it be against yourself, your parents, or your relatives-and regardless of whether the person against whom you are speaking is rich or poor. God is close to people regardless of their material circumstances. Do not be led by emotion, as this may cause you to swerve from the truth. If you distort your testimony, or refuse to testify, remember that God is aware of all your actions." (Quran 4:135)
And that day all the fears just drifted away, because if I wouldn't have converted then I guess I would never had. I would have stayed stuck in the complexities of the material world where false emotions stop us from doing the right thing.
Though my friends and family members are yet unaware of it, but certainly I will tell them sooner or later and I hope Insha'Allah (God-willing) that they will respect my decision.

Alhamdullilah, I'm a Muslim today, trying to learn more and more about the Holy Quran and the guidelines of Prophet Muhammad, may the mercy and blessings of God be upon him. Insha'Allah, I will walk on his path in a better way.

With the help of a few friends and an organization, I've learned to pray; I'm praying 5 times daily alhamdulillah. I pray to God to give me more strength so that I could always stand firm on my decision.

تماس با ما

media@hayatfoundation.org.uk
hayatfoundationuk
+44 7588 811824 - +44 7508 848893
www.hayatfoundation.org.uk

ماهنامه
حراء
میاشتنی
Monthly Hera
ماهنامهٔ
تربيتي
علمي
وديني